

Електронне наукове фахове видання "Ефективна економіка" включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України від 11.07.2019 № 975) [www. economy.nayka.com.ua](http://www.economy.nayka.com.ua) | № 10, 2020 | 29.10.2020 р.

DOI: [10.32702/2307-2105-2020.10.68](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.10.68)

УДК 657.6

*Я. М. Гринчишин,
к. е. н, доцент, доцент кафедри фінансового менеджменту,
Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів
ORCID ID: 0000-0003-0628-4545*

САНАЦІЙНИЙ АУДИТ В УМОВАХ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

*Y. Grynchyshyn
PhD in Economics, Associate Professor of the Department of financial management,
Ivan Franko National University of Lviv, Lviv*

READJUSTMENT AUDIT IN THE CONDITIONS OF ANTI-CRISIS MANAGEMENT OF ENTERPRISES

У статті виявлено певні проблеми в застосуванні санаційного аудиту, зокрема відсутність даного терміна в міжнародних стандартах аудиту. Обґрунтована помилковість наукових поглядів про використання, як підстави для проведення санаційного аудиту, міжнародного стандарту 570 «Безперервність діяльності». У статті розглянуто різні підходи до санаційного аудиту за критерієм часу його проведення – до чи після складання плану санації. Виходячи з того, що завданням аудиту є перевірка прогнозної інформації (плану санації), а не її підготовка, правильним буде підхід науковців, які вважають, що санаційний аудит повинен проводитися після розроблення планів санації. Дослідження видів аудиту, що проводиться деякими аудиторськими фірмами України, показало відсутність у більшості з них такого виду послуг, як «санаційний аудит». Деякі фірми у складі своїх послуг мають виконання завдань з надання впевненості, під якими можна розуміти і перевірку плану санації, як прогнозної інформації.

Помилковим є підхід низки науковців, які вважають, що проведення санаційного аудиту аудиторськими фірмами повинно здійснюватися за такими етапами: збір та систематизація інформації про підприємство; оцінка глибини фінансової кризи підприємства (розрахунок та аналіз показників, які характеризують фінансовий стан підприємства та рівень ефективності його виробничо-господарської діяльності); виявлення причин і симптомів фінансової кризи підприємства та «вузьких місць» у його діяльності; формування висновків про санаційну спроможність підприємства-боржника. Завданням санаційного аудиту, як перевірки прогнозної інформації згідно з МСНВ 3400, є підтвердження достовірності, ефективності, економічності та досяжності планів антикризових заходів (санації).

Для отримання прийнятних доказів при перевірці прогнозної інформації в санаційному аудиті виділяють такі напрями - перевірка припущень управлінського персоналу, на яких побудована санаційна концепція; оцінка якості підготовки плану санації на основі припущень; оцінка форми та змісту плану санації; перевірка його відповідності нормативно-правовим вимогам.

The article reveals certain problems in the application of readjustment audit, in particular, the absence of this term in international auditing standards. The erroneousness of scientific views on the use of international standard 570 "Going Concern" as a basis for conducting a remediation audit has been substantiated. The article discusses various approaches to readjustment audit by the criterion of the time of its conduct - before or after drawing up a readjustment plan. The objective of an audit of a readjustment plan in accordance with International Standard on Assurance Engagements 3400 «The Examination of Prospective Financial Information», is to verify information, not prepare. Based on this, the correct approach is that the readjustment audit should be conducted after the development of readjustment plans. A study of the types of audits carried out by some audit firms in Ukraine showed that they do not have such a type of service as «readjustment audit». However, some firms provide assurance engagement services, which can be understood as the verification of the readjustment plan as forward-looking information.

The approach of a number of scientists is erroneous, who believe that the readjustment audit by audit firms should be carried out at the appropriate stages: collection and systematization of information about the enterprise; assessment of the depth of the financial crisis of an enterprise (calculation and analysis of indicators characterizing the financial condition of the enterprise and the level of efficiency of its production and economic activities); identification of the causes and symptoms of the financial crisis of the enterprise and "bottlenecks" in its activities; formation of conclusions about the reorganization capacity of the debtor enterprise. The task of the reorganization audit, as an examination of forecast information in accordance with ISAE 3400, is to confirm the reliability, effectiveness, efficiency and reality of plans for anti-crisis measures (readjustment plans).

In the readjustment audit allocate the following directions to obtain acceptable evidence when checking the forecast information - verification of assumptions of management staff, on which the readjustment concept is based; assessment of the quality of preparation of the readjustment plan based on assumptions; assessment of the form and content of the readjustment plan; checking its compliance with regulatory requirements.

Ключові слова: *аудит; санація; санаційний аудит; міжнародні стандарти аудиту; етапи санаційного аудиту.*

Key words: *audit; readjustment; readjustment audit; international auditing standards; stages of readjustment audit.*

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Особливістю сучасної економіки є невизначеність, високий рівень динамізму. Функціонування суб'єктів господарювання в таких умовах має бути спрямоване на зниження рівня ризиків, пов'язаних з їх діяльністю, максимальне використання внутрішніх можливостей для розвитку бізнесу.

Ефективним способом зменшення невизначеності, мінімізації інформаційної асиметрії між учасниками фінансових відносин, агентських конфліктів між власниками та менеджерами підприємств є аудит. Важливість аудиту в забезпеченні фінансової стабільності на мікро- і макrorівні підтверджується досвідом фінансової кризи 2008-2009 рр., під час якої аудиторські фірми «великої четвірки» - PricewaterhouseCoopers, Ernst & Young, Deloitte, КРМГ ініціювали кризу, підтвердивши занадто оптимістичні оцінки активів великих банківських установ [1]. Еволюція аудиту за останні десятиріччя відбувається від підтверджувального до ризик-орієнтованого спрямування [2, с. 55]. Поряд з підтвердженням достовірності фінансової звітності зростає інтерес до послуг, пов'язаних з напрацюванням рекомендацій щодо підвищення ефективності і перспектив бізнесу. Сьогодні ефективність аудитора визначається не швидкістю оперування величезними масивами інформації під час підтвердження достовірності фінансової звітності, а здатністю критично мислити, застосовувати інноваційні ідеї та вчасно виявляти потенційні ризики для компанії, пропонувати ефективні шляхи подолання криз [3, с. 14]. Так, використовуючи міжнародний стандарт 570 «Безперервність діяльності», аудиторі перевіряють дотримання принципу безперервності при складанні фінансової звітності. Грунтуючись на отриманих аудиторських доказах, вони з'ясовують, чи існує суттєва невизначеність стосовно здатності суб'єкта господарювання продовжувати свою діяльність на безперервній основі [4, с. 607].

Крім цього, зменшення ризиків при побудові антикризового управління здійснюється через зовнішній аудит, що проводиться на підприємствах, які перебувають у стані фінансової кризи. Багато науковців як окремих видів зовнішнього аудиту, виділяють санаційний аудит.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Суть, призначення, етапи та особливості проведення санаційного аудиту розглядають у своїх наукових працях такі автори, як Битківська А.В., Гордополов В.Ю., Гордополова Н.В., Долбнева Д.В., Москаль Н.В., Терещенко О.О., Шара А.К. та інші. Однак, більшість досліджень недостатньо пов'язані, по-перше, з стандартами аудиту та їх впливом на антикризові заходи підприємств. По-друге, вивчення санаційного аудиту не завжди корелює з законодавчо встановленою процедурою фінансового оздоровлення кризових підприємств та практикою надання аудиторських послуг таким суб'єктам господарювання.

Постановка завдання.

Метою статті є поглиблення досліджень санаційного аудиту, уточнення та обґрунтування його сутності та завдань.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Виникнення санаційного аудиту пов'язане із законодавчо встановленим способом фінансового оздоровлення неплатоспроможних підприємств в Україні – санацією. Під санацією розуміють систему заходів, що здійснюються з метою запобігання визнанню боржника банкрутом, спрямованих на оздоровлення його фінансово-господарського становища. Санація може здійснюватися як до відкриття, так і під час провадження у справі про банкрутство. Обидва види санації здійснюються відповідно до плану санації боржника, який після схвалення зборами кредиторів подається до господарського суду.

В деяких випадках може виникнути потреба в підтвердженні реальності та ефективності плану санації. Так, залежно від прогнозованих антикризових заходів і джерел санації замовниками санаційного аудиту можуть бути різні суб'єкти (рис. 1). Крім підприємства-боржника, такими суб'єктами, які зацікавлені у зниженні інформаційної асиметрії при реалізації запланованих санаційних заходів, можуть бути нинішні та потенційні власники корпоративних прав підприємства, андеррайтери, позикодавець, потенційні санатори, державні органи.

Варто зауважити, що процедура санаційного аудиту не є нормативно регламентованою, тому в науковій літературі містяться різні погляди, часто абсолютно протилежні, на його проведення. Наприклад, думки науковців розділяються щодо часу проведення санаційного аудиту – до чи після розробки плану санації. Одні вважають, що санаційний аудит має проводитися після розробки плану санації. Відповідно, його завданням є підтвердження достовірності, ефективності, економічності та досяжності плану санації [6, с. 236]. Головною метою санаційного аудиту, на думку Терещенко О.О., є оцінювання потенційної життєздатності підприємства на підставі аналізу його фінансово-господарської діяльності та перевірка планів антикризових заходів [5, с. 131].

Інша частина науковців вважає, що основною метою санаційного аудиту є визначення санаційної спроможності підприємства, що перебуває у кризовому стані. На основі санаційного аудиту, на їхню думку, приймається рішення про доцільність санаційної процедури та методологію її проведення. Тобто даний вид аудиту повинен передувати складанню плану санації [7].

Виходячи з того, що завданням санаційного аудиту є перевірка прогнозованої інформації (плану санації), а не її підготовка, правильним буде підхід науковців, які вважають, що такий вид аудиту повинен проводитися після розроблення планів санації.

Проведення аудиту в Україні згідно з законом «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» здійснюється відповідно до міжнародних стандартів аудиту [8]. Однак, в цих стандартах відсутній термін «санаційний аудит».

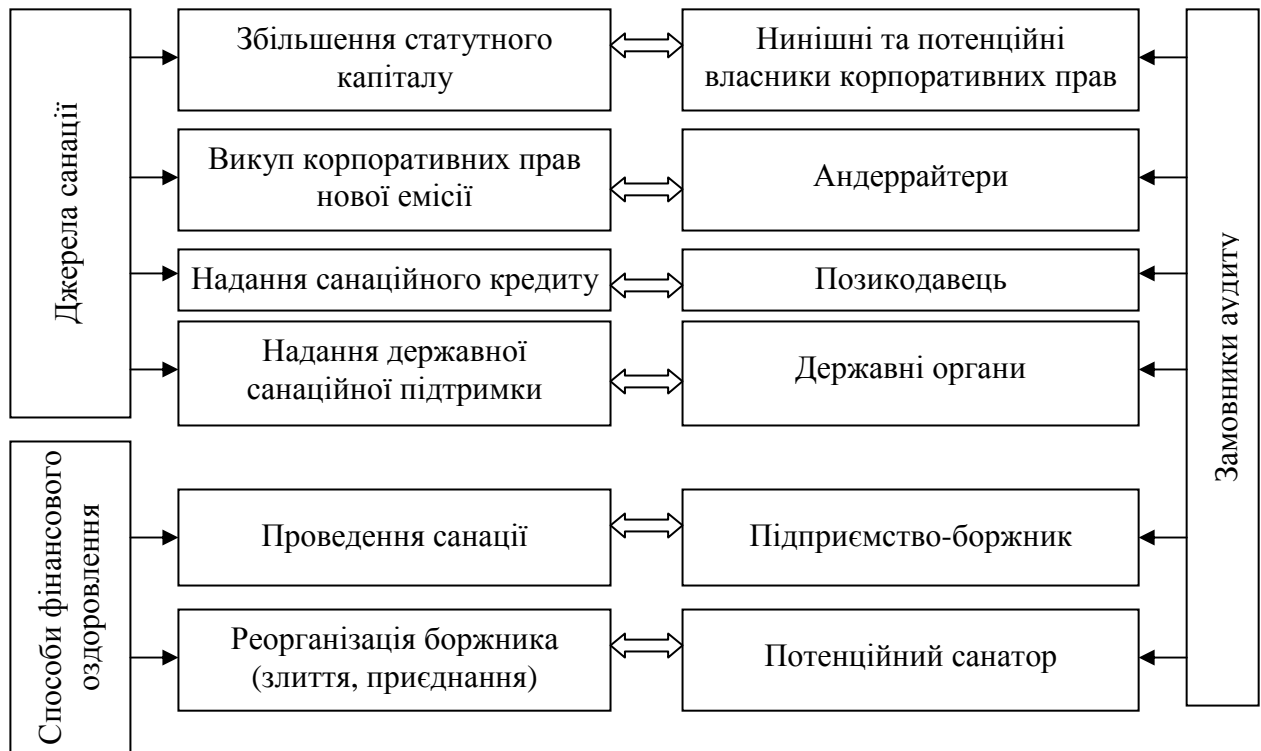

Рис. 1. Взаємозв'язок джерел санації, способів фінансового оздоровлення підприємств і замовників санаційного аудиту

Джерело: складено автором на підставі [5, с. 138]

Як відомо, у світовій практиці основним способом фінансового оздоровлення кризових підприємств є реструктуризація, а не санація, як в Україні.

На думку деяких науковців, принципи та правила проведення санаційного аудиту визначені в міжнародних стандартах аудиторської діяльності, зокрема, в Міжнародному стандарті аудиту (далі МСА) 570 «Безперервність діяльності» та Міжнародному стандарті з надання впевненості (далі МСЗНВ) 3400 «Перевірка прогностичної фінансової інформації» (колишній МСА 810) [5, с. 135; 9, с. 123]. Відповідно до МСА 570 аудитор на основі отриманих аудиторських доказів повинен дійти висновку щодо прийнятності використання управлінським персоналом припущення про безперервність діяльності як основи для бухгалтерського обліку під час складання фінансової звітності, та чи існує суттєва невизначеність стосовно здатності суб'єкта господарювання продовжувати свою діяльність на безперервній основі [4, с. 607]. Тобто, аудиторська перевірка дотримання принципу безперервності проводиться під час аудиту фінансової звітності всіх підприємств (кризових і некризових).

Окремі автори вважають санаційний аудит окремим напрямком аудиторської діяльності, оскільки його характерною рисою є експертна оцінка підприємств, що перебувають у стані кризи [9, с. 123]. Дослідження видів аудиту, що проводиться деякими аудиторськими фірмами України, показало відсутність у більшості з них такого виду послуг, як «санаційний аудит». З аудиторських організацій лише в одній – «Аудит-Інформ-Фінекс» представлено послуги у вигляді санаційного аудиту [10].

Однак, деякі аудиторські фірми у складі своїх послуг мають виконання завдань з надання впевненості, під якими можна розуміти і перевірку плану санації, як прогностичної інформації [11, 12]. Крім цього, деякі аудиторські фірми надають такий вид послуг, як аудит при реорганізації, ліквідації, банкрутстві підприємств [13, 14]. Тут мається на увазі аудит, проведення якого може зобов'язати боржника провести господарський суд в ухвалі про відкриття провадження у справі про банкрутство [15]. Якщо боржник не має для цього коштів, господарський суд може призначити проведення аудиту за рахунок кредиторів за їхньою згодою. Основною метою такого виду аудиту є підтвердження дійсної чистої вартості активів та зобов'язань підприємства.

Щодо етапів санаційного аудиту, то їх кількість різна у кожного дослідника. Наприклад, Благодетелева-Вовк С.Л. виділяє три етапи: організаційно-методична підготовка санаційного аудиту об'єкта дослідження, дослідження фінансово-економічного стану та діяльності підприємства, узагальнення та реалізація результатів аудиту [16].

Деякі науковці, розглядаючи етапи санаційного аудиту, який проводиться аудиторськими фірмами, недостатню увагу приділяють аудиторським процедурам, зокрема, таким як узгодження умов надання аудиторських послуг, планування, визначення прийняттого рівня ризику, формування висновку. Такий підхід не є зовсім вірним, оскільки повторює процедуру складання плану санації: збір та систематизація інформації про підприємство; оцінка глибини фінансової кризи підприємства (розрахунок та аналіз фактичних показників та тенденцій, які характеризують фінансовий стан підприємства та рівень ефективності його виробничо-господарської діяльності); виявлення причин і симптомів фінансової кризи підприємства та «вузьких місць» у

його діяльності; формування висновків про санаційну спроможність підприємства-боржника [17, с. 78]. Аудиторські фірми можуть залучатися до розробки планів фінансового оздоровлення підприємств, однак це вже будуть не аудиторські послуги, а консалтингові.

Позбавлена таких недоліків класифікація етапів санаційного аудиту Москаль Н.В., яка виділяє вісім основних етапів:

- ознайомлення з підприємством, його економічними характеристиками, фінансовим станом та санаційною концепцією;
- визначення та узгодження умов надання аудиторських послуг (предмету аудиту, обсягу робіт, рівня ризику, змісту аудиторського звіту, суми оплати);
- експрес-оцінка достовірності бухгалтерського обліку та надійності системи внутрішнього контролю;
- аналіз фінансово-господарської діяльності, причин та характеру кризового стану;
- розробка плану та програми санаційного аудиту;
- оцінка санаційної спроможності;
- оцінка достовірності та ефективності плану санації;
- узагальнення результатів аудиту, формування та подання звіту [18, с. 91].

Однак, зовсім не зрозуміло, чому розробка плану та програми санаційного аудиту виділена п'ятим, а не першим етапом. Крім цього, аналіз фінансово-господарської діяльності, причин та характеру кризового стану, попередбачений четвертим етапом, є одним з найважливіших при оцінці плану санації.

Варто зауважити, що вищезгаданий автор в іншій публікації найбільш повно розглядає санаційний аудит через призму Міжнародних стандартів завдань з надання впевненості (далі МСЗНВ), зокрема МСЗНВ 3000 "Завдання з надання впевненості, що не є аудитом чи оглядом історичної фінансової інформації" та МСЗНВ 3400 "Перевірка прогнозної фінансової інформації" [19, с. 58].

Зростання ризик-орієнтованої спрямованості аудиторських послуг в останні десятиріччя стосується також і змін, що відбуваються в вищезазначених стандартах з надання впевненості.

Згідно з МСНВ 3400 «Перевірка прогнозної фінансової інформації», виконуючи завдання з перевірки, аудитор має отримати прийнятні докази у достатньому обсязі:

- чи є обґрунтованим припущення управлінського персоналу про найкращу оцінку, на якій ґрунтується план санації;
- чи належно підготовлено план санації на основі припущень;
- чи належно подано план санації та чи адекватно розкрито всі суттєві припущення; та
- чи підготовлено план санації на такій самій основі, що й фінансову звітність за попередні роки (використовуючи відповідні принципи бухгалтерського обліку).

Виходячи з вимог вищезазначених стандартів, науковці виділяють основні напрями санаційного аудиту — перевірка припущень управлінського персоналу, на яких побудована санаційна концепція; оцінка якості підготовки плану санації на основі припущень; оцінка форми та змісту плану санації; перевірка його відповідності нормативно-правовим вимогам [19, с. 60].

Коли аудитор переконаний у невідповідності подання та розкриття прогнозної фінансової інформації у плані санації, він має висловити думку із застереженням або негативну думку у висновку щодо прогнозної фінансової інформації або відмовитися від завдання (якщо це доречно) [20, с. 266].

Висновки.

Погляди науковців на час проведення санаційного аудиту є прямо протилежними. Одні вважають, що даний вид аудиту повинен проводитися після складання плану санації, інші – перед цією процедурою. Виходячи з того, що завданням санаційного аудиту є перевірка прогнозної інформації (плану санації), а не її підготовка, правильним буде підхід науковців, які вважають, що такий вид аудиту повинен проводитися після розроблення планів санації.

Санаційний аудит, як окремий вид послуг, більшістю аудиторських фірм не виділяється. Деякі аудиторські фірми у складі своїх послуг мають виконання завдань з надання впевненості, під якими можна розуміти і перевірку плану санації, як прогнозної інформації.

Зростання ризик-орієнтованої спрямованості аудиторських послуг в останні десятиріччя стосується також і змін, що відбуваються в Міжнародних стандартах з надання впевненості. Такі зміни дозволяють виділити основні напрями санаційного аудиту — перевірка припущень управлінського персоналу, на яких побудована санаційна концепція; оцінка якості підготовки плану санації на основі припущень; оцінка форми та змісту плану санації; перевірка його відповідності нормативно-правовим вимогам.

Література.

1. Fraser Ian. Big Four audit firms had pivotal role in global financial crisis. November 23rd, 2009. URL: <https://www.ianfraser.org/auditors-blasted-for-pivotal-role-in-crisis/> (дата звернення: 10.10.2020)

2. Кизилов А.Н., Богатая И.Н. Эволюция аудита как науки и практической деятельности. *Международный бухгалтерский учет*. 2012. № 34. С. 43-57.

3. Бойко О. Еволюція аудиту задля сталого розвитку: симбіоз нових технологій, компетенцій і досвіду. *Аудитор України*. 2019. № 5. С. 14-18.

4. Міжнародний стандарт аудиту 570 (переглянутий) «Безперервність діяльності». *Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг*. Видання 2016–2017 років. Частина I. С. 604-634.
5. Терещенко О.О. Управління фінансовою санацією підприємств: підручник. Київ: КНЕУ, 2006. 552 с.
6. Битківська А.В. Види та специфіка аудиту в процедурах відновлення платоспроможності підприємств. *Бізнес-Інформ*. 2017. № 6. С. 234-239.
7. Гордополов В.Ю., Гордополова Н.В. Санаційний аудит як засіб запобігання банкрутства підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. № 5. – URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7889> (дата звернення: 10.10.2020). DOI: 10.32702/2307-2105-2020.5.18
8. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Закон України від 21.12.2017 р. № 2258-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19#Text> (дата звернення: 10.10.2020).
9. Шара А. К. Санаційний аудит підприємств роздрібної торгівлі. *Вісник Львівської комерційної академії. Серія економічна*. Львів, 2013. Вип. 43. С. 123-127.
10. Офіційний сайт аудиторської фірми «Аудит-Інформ-Фінекс» URL: <http://audit-inform-finex.com.ua/> (дата звернення: 10.10.2020)
11. Офіційний сайт аудиторської фірми «Аудит-Оптім» URL: <http://audit-inform-finex.com.ua/> (дата звернення: 10.10.2020)
12. Офіційний сайт аудиторської фірми «Тео-Аудит» <http://audit-teo.com/2018/08/12/suputn%d1%96-auditorsk%d1%96-poslugi/> (дата звернення: 10.10.2020)
13. Офіційний сайт аудиторської фірми «Імона-аудит» URL: <https://www.imona-audit.ua/> (дата звернення: 10.10.2020)
14. Офіційний сайт аудиторської фірми «Міраж» URL: <http://www.mirage.zp.ua/uk/poslugi> (дата звернення: 10.10.2020)
15. Кодекс України з процедур банкрутства 18 жовтня 2018 року № 2597-VIII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text> (дата звернення: 10.10.2020)
16. Благодетелева-Вовк С.Л. Управління фінансовою санацією підприємств: навч. посіб. Київ: Кондор, 2006. 248 с.
17. Долбнєва Д.В. Значення санаційного аудиту в системі антикризового управління підприємством. *Економічний аналіз : зб. наук. праць*. Тернопіль, 2015. Том 21. № 2. С. 75-80.
18. Москаль Н.В. Етапи та порядок проведення санаційного аудиту. *Економіка та держава*. 2015. № 8. С. 90-93.
19. Москаль Н. В. Проведення санаційного аудиту за міжнародними стандартами контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 16. С. 58–61.
20. Міжнародний стандарт з надання впевненості 3400 «Перевірка прогнозової фінансової інформації». *Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг*. Видання 2016–2017 років. Частина II. С. 256-267.

References.

1. Fraser, Ian. (2009), “Big Four audit firms had pivotal role in global financial crisis”. URL: <https://www.ianfraser.org/auditors-blasted-for-pivotal-role-in-crisis/> (Accessed 10 Oct 2020).
2. Kyzyllov, A.N. and Bohataya, Y.N. (2012), “Evolution of audit as a science and practical activities”. *International accounting*. № 34. pp. 43-57.
3. Boyko, O., “The evolution of audit for sustainable development: a symbiosis of new technologies, competencies and experience”. *Audytor Ukrainy*. 2019. № 5. pp. 14-18.
4. ISA (2016), “International standard on auditing 570 (revised) “Going concern””. *Mizhnarodni standarty kontrolyu yakosti, audytu, ohlyadu, inshoho nadannya vpevnenosti ta suputnikh posluh*. Part I. pp. 604-634.
5. Bytkivska, A.V. (2017), “The Types and Specificities of Auditing in the Procedures of Recovering the Solvency of Enterprises”. *Biznes-Inform*. № 6. pp. 234-239.
6. Tereshchenko, O.O. (2006), “Management of financial rehabilitation of enterprises”. *Kyyiv*.
7. Hordopolov, V. and Hordopolova, N. (2020), “Rehabilitation audit as a means of preventing bankruptcy of enterprise”, *Efektivna ekonomika*, [Online], vol. 5, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7889> (Accessed 10 Oct 2020). DOI: [10.32702/2307-2105-2020.5.18](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.5.18)
8. The Verkhovna Rada of Ukraine (2017), The Law of Ukraine “On the audit of financial statements and auditing activities”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19#Text> (Accessed 10 Oct 2020).
9. Shara, A. K. (2013), “Recovery audit of retail trade enterprises”. *Visnyk Lvivskoyi komertsynoyi akademiyi. Seriya ekonomichna*. Lviv, 2013. Issue 43. pp. 123-127.
10. Audit firm “Audit-Inform-Finex”, available at: URL: <https://www.imona-audit.ua/> (Accessed 10 Oct 2020).
11. Audit firm “Audit-Optim”, available at: <https://www.audit-optim.com.ua/services/audit> (Accessed 10 Oct 2020).
12. Audit firm “Teo-Audit”, available at: <http://audit-teo.com/2018/08/12/suputn%d1%96-auditorsk%d1%96-poslugi/> (Accessed 10 Oct 2020).

13. Audit firm “Imona-Audit”, available at: <https://www.imona-audit.ua/> (Accessed 10 Oct 2020).
14. Audit firm “Mirage”, available at: <http://www.mirage.zp.ua/uk/poslugi> (Accessed 10 Oct 2020).
15. The Verkhovna Rada of Ukraine (2018), Code of Ukraine from bankruptcy proceedings, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19#Text> (Accessed 10 Oct 2020).
16. Blahodyetyelyeva-Vovk, S.L. (2006), “Management of financial rehabilitation of enterprises”. Kyiv.
17. Dolbnyeva, D.V. (2015), “The value of the sanative audit in the system of anticrisis management of enterprise”. *Ekonomichnyy analiz : zb. nauk. prats. Ternopil*, vol. 21. № 2. pp. 75-80.
18. Moskal, N.V. (2015), “Stages and procedures of the audit of sanation”. *Ekonomika ta derzhava*. № 8. pp. 90-93.
19. Moskal, N.V. (2015), “Implementation the audit of sanation according to handbook of international quality control, auditing, review, other assurance, and related services pronouncements”, *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, vol. 16, pp. 58–61.
20. ISAE (2016), ‘International standard on assurance engagements 3400 (previously ISA 810) “The examination of prospective financial information”’ *Mizhnarodni standarty kontrolyu yakosti, audytu, ohlyadu, inshoho nadannya vpevnenosti ta suputnikh posluh. Part II*. pp. 256-267.

Стаття надійшла до редакції 20.10.2020 р.